

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 313/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 12C/298/1998 z 24. marca 2009 a č. k. 12C/299/1998 z 24. marca 2009 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 14. mája 2019 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 14, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkami Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť všeobecným súdom na ďalšie konanie. Žiada priznať primerané finančné zadostučinenie a vzhľadom na to, že v čase podania ústavnej sťažnosti sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a trpel nedostatkom finančných prostriedkov, požiadaval aj o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledovný stav veci:

Sťažovateľovi boli 6. mája 2019 doručené upovedomenia o začatí exekúcie č. k. EX1854/14 a č. k. EX1855/14, obe z 18. marca 2014. Exekúcie sú voči sťažovateľovi vedené na základe vykonateľných exekučných titulov, a to rozsudkov okresného súdu č. k. 12C/299/1998-127 z 24. marca 2009 a č. k. 12C/298/1998-165 z 24. marca 2009. V oboch prípadoch bol sťažovateľ

rozsudkom zaviazaný zaplatiť Krajskému súdu v Bratislave – Justičnej pokladnici pohľadávku vo veci sp. zn. 12C/298/1998 v sume 124,44 eur a vo veci sp. zn. 12C/299/1998 v sume 947,22 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje, že v oboch namietaných konaniach okresný súd rozhodol až po jedenástich rokoch od podania žaloby, teda v roku 2009. Sťažovateľ bol od roku 2002 až do roku 2007 vo väzbe, čo bolo aj oznámené konajúcemu okresnému súdu. Okresný súd v oboch veciach rozhodol v rovnaký deň, 24. marca 2009, avšak o konaní pojednávania nebol sťažovateľ žiadnym spôsobom informovaný a až do dňa podania ústavnej sťažnosti mu nebol v žiadnej z označených vecí rozsudok riadne doručený. O existencii namietaného konania a rozsudkov sa sťažovateľ dozvedel náhodne, pričom spisový materiál k predmetným konaniam sa v tom čase už nachádzal v archíve. Sťažovateľ tiež namieta nesprávne doručovanie písomností v priebehu konania, ako aj nečinnosť ustanoveného opatrovníka. Sťažovateľ poukázal na to, že vo vzťahu k namietaným rozhodnutiam okresného súdu už podal návrh na obnovu konania, ktorému nebolo vyhovené.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základných práv a práv vymedzených v bode 1 postupom a rozhodnutiami okresného súdu uvedenými v záhlaví tohto uznesenia.

5. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

6. Podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je podaný oneskorene.

7. Z obsahu príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že oba namietané rozsudky nadobudli právoplatnosť 27. mája 2009. Z verejných informačných databáz ústavný súd zistil, že sťažovateľ 21. mája 2012 podal návrh na obnovu oboch namietaných konaní na okresnom súde. Z uvedeného je zrejmé, že tak vo vzťahu k dátumu právoplatnosti namietaných rozsudkov, ako aj vo vzťahu ku dňu, keď sťažovateľ najneskôr preukázateľne vedel o existencii namietaných rozsudkov a ich obsahu (21. mája 2012), je ústavná sťažnosť podaná oneskorene.

8. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadava, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne.

Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

9. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). S ohľadom na nesplnenie jedného z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2021

Robert Šorl
predseda senátu